

עת"א 29910/05/19 - מ' פ' נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 29910-05-19 פ'(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר
מ' פ' (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה טוען העותר כי סווג בטעות כפרופיל אלמ"ב וכי יש לתקן את הטעות ולהסיר את פרופיל האלמ"ב שמשפיע על הוצאתו לחופשות ושחרור מוקדם.

העותר, אסיר פלילי השפוט לשנתיים ושמונה חודשי מאסר בגין עבירות אלימות שונות ומרצה מאסרו החל מיום 18.7.17, טוען כי הנפגע בתיק אינו עומד בדרישות הגדרת אלמ"ב, שכן מדובר באדם שהיה בן זוג של בת זוגו לשעבר של האסיר. העותר טוען כי עם בת הזוג לשעבר קיים קשר טוב והיא עזבה את הארץ לפני יותר משנה.

המשיב טוען כי כתב האישום וגזר הדין בעניינו של העותר (ת"פ 57917-07-17 של בית משפט השלום בנתניה) מעלים כי העותר איים על בת זוגו לשעבר ולכן הוא נכלל במקרים בהם לוועדת אלמ"ב סמכות לדון בעניינו, זאת בהתאם לסעיף 5 לפקודה 04.54.03 שעניינה אופן עבודת ועדות משרדיות ובין-משרדיות לעבירות במשפחה - אלימות וגילוי עריות (להלן: "הפקודה"). כן נטען כי העבירות בוצעו על רקע רומנטי כלפי בן הזוג של בת הזוג של העותר לשעבר. סעיף 5(ב)(2) לפקודה קובע כי אסירים המרצים מאסר בגין עבירות אלימות כלפי מי שאינו "בן משפחה" כמוגדר בפקודה, אולם הרקע לביצוע העבירה קשור במערכת יחסים זוגית או משפחתית של האסיר, לגביהם תעריך הוועדה מסוכנות האסיר כלפי בן משפחה אשר בקשר אליו בוצעה העבירה ולא כלפי נפגע העבירה הישיר שאינו בן משפחה. נטען כי העותר ביצע עבירות אלימות כלפי בן זוגה של בת זוגו לשעבר, על רקע מערכת יחסים זוגית, ומשכך גם מכוח סעיף זה לוועדה סמכות לדון בעניינו של העותר. נטען כי משהחלטה על סיווגו של העותר כאסיר אלמ"ב מבוססת על עמדת הגורם המקצועי האמון על כך - ועדת אלמ"ב - והיא נתנה עמדתה בהתאם להוראות המחייבות, הרי שהחלטת המשיב בעניינו של העותר הינה סבירה וראויה והעותר לא הראה פגם המצדיק התערבות. עוד נטען כי עניינו של העותר

הובא בפני ועדת אלמ"ב בתאריך 3.2.19 ובסיכום הדיון ציינו חברי הוועדה כי האסיר נהג באלימות קשה כלפי בן זוגה של בת זוגו לשעבר ואף איים על בת הזוג, זאת על רקע חוסר מסוגלותו להשלים עם רצונה לסיים את הקשר. כן צוין כי האסיר מודה בהתנהגותו האלימה אך ממזער מחומרת מעשיו ומנתק את הקשרו לבת הזוג ואינו מכיר באופן שבו התנהלותו פגעה בה. צוין כי האסיר מתאר התנהגותו כחריגה וחד פעמית וחרף שילובו משך 5 חודשים בטיפול ייעודי, הוא חסר כל תובנה לדפוסיו הפוגעניים והאלימים כמו גם למצבי סיכון. צוין כי מערכת היחסים של האסיר עם נפגעת העבירה אינה ברורה ונראה כי אינה פתורה וסגורה אצל האסיר. לכן הוועדה התרשמה כי קיימת מסוכנות בינונית להישנות התנהגות אלימה ולא המליצה על הוצאתו לחופשות ושחרורו המוקדם.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סיווגו של העותר כפרופיל אלמ"ב, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

העותר ביצע עבירה של איום כלפי בת זוגתו לשעבר ולכן סווג כפרופיל אלמ"ב בצדק. כמו כן, כפי שטען המשיב, הפקודה העוסקת באופן עבודת הוועדות העוסקות בעבירות במשפחה קובעת כי אסירים בעלי פרופיל אלימות הם גם אסירים המרצים מאסר בגין עבירות אלימות כלפי מי שאינו בן משפחה, אולם הרקע לביצוע העבירה קשור במערכת יחסים זוגית או משפחתית של האסיר. במקרים אלו תעריך הוועדה מסוכנותו של האסיר כלפי בן משפחה אשר בקשר אליו בוצעה העבירה ולא כלפי נפגע העבירה הישיר שאינו בן משפחה (סעיף 5ב(2) לפקודה). על כן, יש לקבל טענת המשיב כי מאחר שהעותר ביצע את העבירות על רקע מערכת יחסים זוגית עם בת זוגו לשעבר וכנגד בן זוגה, יש צורך בהערכת מסוכנות של האסיר על ידי ועדת אלמ"ב. ההערכה תבוצע כלפי בת הזוג לשעבר ולא כלפי נפגע העבירה הישיר שאינו בן משפחה.

במקרה זה קבעה ועדת אלמ"ב כי לעותר קווי אישיות נוקשים, אובססיביים, קושי בביטוי רגשי ובחיבור עצמי, כי העותר מודה באופן התנהגותו האלימה אולם ממזער מחומרת מעשיו והפגיעה בבת הזוג לשעבר, חסר כל תובנה לדפוסיו הפוגעניים והאלימים כמו גם למצבי סיכון. צוין כי מערכת היחסים של העותר עם בת הזוג לשעבר אינה ברורה ונראה כי אינה פתורה וסגורה אצל האסיר והוועדה התרשמה כי קיימת מסוכנות בינונית להישנות התנהגות אלימה ולא המליצה על הוצאתו של העותר לחופשות ועל שחרורו המוקדם. יצוין כי מהחומר החסוי שהוגש עולה מסוכנות בינונית-נמוכה, אך לא ניתן לקבוע כי המלצת הוועדה או החלטת המשיב הן בלתי סבירות בנסיבות העניין.

נזכיר בהקשר זה כי בית משפט מבצע ביקורת שיפוטית מנהלית על החלטות שב"ס ואולם הוא אינו משמש גורם פיקודי עליון בשב"ס. ההחלטה על סיווג האסיר ומסוכנותו היא החלטה המצויה בליבת הסמכות המקצועית והפיקודית של גורמי שב"ס. בית משפט יתערב בהחלטה מסוג זה רק במקרים חריגים בהם התקבלה החלטה שלא ע"י גורמים מוסמכים בשב"ס, תוך התעלמות מנתונים חיוניים או מטעמים פסולים. אין זה המקרה שבפני. ההחלטה התקבלה ע"י הגורמים המוסמכים של שב"ס משיקולים ענייניים הנדרשים לנושא ובהתבסס על ראיות מנהליות המצביעות על רמת מסוכנות הנשקפת מהעותר. בנסיבות אלו אין כל מקום להתערבות של בית המשפט בהחלטה.

בד בבד נוסף כי לא ברור האם נבחנה טענת האסיר כי בת הזוג אינה בארץ ואם אכן אלו הן העובדות, האם יש בכך כדי להשפיע על מידת המסוכנות. בהתאם, ובתוך 30 ימים מהיום, יש לבצע הערכה מחודשת של מסוכנות העותר. בכפוף להערכה המחודשת תישקל בקשתו להיכלל בסבב חופשות.

בכל הנוגע לתלונותיו של העותר בנוגע לעו"ס הרי שתלונות אלה הופנו לגורם המתאים והן נמצאות בבירור. על כן, אין מקום לדון בטענות אלה במסגרת עתירה זו.

אשר על כן, לאור המפורט ובכפוף לאמור לעיל, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב.

העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ המשיב ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא